Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

70ὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τῆς ἀφηγήσεως γιὰ τὸ θαῦμα στὸν γέροντα παπᾶ Εὐστάθιο, στὸ Χαροκόπι Κύμης, Εὐβοίας:

Νύντα τέλειωνε πάντα τὸν ἑσπερινὸ του ὁ πάτερ Εὐστάθιος καὶ κάνοντας μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ σταυρό του, στραμμένος πρὸς τὸ ἅγιο θυσιαστήριο, ἐκεῖ στὴ μικρή, θολωτὴ ἐξώπορτα τοῦ ναοῦ. καὶ φέρνοντας μιὰ ἀκόμη φορὰ γύρω τὴ ματιά του στὶς εἰκόνες μὲ τὶς ἅγιες μορφές, τὶς ἀγαπημένες, ἔβγαινε στὴν αὐλὴ καὶ βρίσκονταν κάτω ἀπ' τὸν θόλο τοῦ οὐρανοῦ, στὶς εὐωδιὲς τοῦ βουνοῦ. «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας»! ξανάλεγε ἀπ' τὸν Προοιμιακὸ καὶ πήγαινε στὸ κελλάκι του. Μόνος του ἔμενε ὁ πάτερ Εὐστάθιος, ἀσκητὴς καὶ νηστευτής. Ἡ χήρα τοῦ γυιοῦ του νοιάζονταν καὶ φρόντιζε γιὰ τὶς ἐλάχιστες ἀνάγκες του.

Εἶχε τελειώσει τὸν ὄρθρο του ἐκεῖνο τὸ πρωινὸ ὁ πάτερ Εὐστάθιος καὶ βγῆκε στὴν αὐλὴ νὰ χαρῆ τοῦ ἥλιου τὸ φῶς καὶ τὴ ζεστασιά. Μέσ' στὴ χαρὰ ἦταν ἡ ψυχή του καὶ στὴν εἰρήνη. Ἀνάλαφρος κινιόταν νὰ πάη στὸ κελλάκι του κάτι νὰ βάλη στὸ στόμα του. Μὰ κάπως παραπάτησε, κάπως γλύστρησε κι' ἔπεσε κάτω. Ἕνα πόνο δυνατὸ ἔνοιωσε στὸ πόδι του. Ἔκανε νὰ τὸ πατήση, νὰ σηκωθῆ μὰ ὁ πόνος περνοῦσε μαχαίρια στὶς σάρκες του, στὰ κόκκαλα, ὡς τὸ μεδούλλι τους. Κύριε τῶν δυνάμεων, εἶπε. Ἔκανε μιὰ νέα προσπάθεια, μὰ τὰ μαχαίρια ξαναδούλεψαν. Ἔμεινε κάτω γιὰ λίγο. Ὁ πόνος τώρα δυνάμωνε κι' ἂς ἔμενε ἀκίνητος. Πρὸς τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου στράφηκε ὁ γέροντας κι' ἔστειλε τὴ ματιά του ἕνα γύρω στὶς ἅγιες εἰκόνες— ἂς ἦταν κλειστὴ ἡ ἐξώθυρά του, δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὰ ὑλικὰ στὸ πέταγμά του τὸ πνεῦμα μας — καὶ στάθηκε πάλι γιὰ λίγο μπροστὰ στὴν καθεμιὰ καὶ μίλησε μέσ' στὸν πόνο του, ζητώντας βοήθεια. Ἕτοιμος νὰ τοῦ πῆ: —Καλημέρα σας, πάτερ Εὐστάθιε, τοῦ φάνηκε ὁ Ἅγιος Νεκτάριος.

—Καλημέρα σας, ἅγιέ μου, εἶπε πρῶτος ἐκεῖνος. Πονῶ. Πονῶ πολύ. Βοήθησέ με, ἅγιε ἰατρέ.

Κάμποση ὥρα ἔμεινε ἔτσι κάτω στὴ γῆ, πονώντας καὶ παρακαλώντας ὁ πάτερ Εὐστάθιος, ὥσπου φάνηκε ἡ χήρα τοῦ γιοῦ του.

—Τί πάθατε πατέρα; Σηκωθῆτε.

—Πονῶ. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πατήσω.

Ζήτησε βοήθεια ἡ γυναίκα κι' ἦρθαν καὶ τὴν βοήθησαν καὶ σήκωσαν τὸν ἱερέα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἀπέθεσαν στὸ κρεβάτι του. Κάπως βολεύτηκε ἐκεῖ, μὰ οἱ πόνοι ἐξακολουθοῦσαν. Μεσημέριασε. Ἦρθε τὸ δείλι. Ἐκεῖ ἑσπέρισε ὁ πάτερ Εὐστάθιος μὲ τὸ πονεμένο πόδι του, μὰ μέσ' στὸ ἐκκλησάκι του γύριζε μὲ τὸ πνεῦμα του κι' ἔψαλλε τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...» καὶ τὸ «Κατευθυνθήτω...» καὶ θύμιαζε τὶς ἅγιες εἰκόνες καὶ τὶς κοίταζε κι' ἄλλαζε ἡ ὄψι του καὶ μίλησε πάλι μὲ τὸν ἅγιο πού γνώρισε στὴ Χαλκίδα Δεσπότη καὶ παιγνίδισαν στὰ μάτια του τὰ μεγάλα, τὰ ὄμορφα, τὰ γαλανὰ μάτια τοῦ ἁγίου.

—Πονῶ, ἅγιέ μου Νεκτάριε. Βοήθησέ με.

Πρωΐ—πρωῒ τὴν ἄλλη μέρα ἔφτασε ὁ γυιός του ἀπ' τὴν Ἀθήνα μὲ ἕναν εἰδικό, καλὸ γιατρό. Τοῦ εἶχε τηλεφωνήσει ἡ χήρα τοῦ ἀδελφοῦ του. Μπῆκε στὸ κελλάκι τοῦ παπᾶ. Κοίταξε τὸ πατρικὸ πρόσωπο, τὰ χέρια τὰ εὐλογημένα πού'ταν ἔξω ἀπ' τὸ σκέπασμα, τὰ πόδια του, ὅπως ἦταν κάτω ἀπ' τὴ κουβέρτα. Ἔσκυψε καὶ πῆρε καὶ φίλησε τὴ δεξιά του.

—Καλημέρα σας, πατέρα. Πονᾶτε; Σᾶς ἔφερα τὸ γιατρό.

—Καλημέρα, παιδί μου. Τί κάνετε ὅλοι; Εἶσθε καλά; Ἡ γυναίκα σου, τὰ παιδιά, οἱ ἀδελφές σου; Ἐγὼ προσεύχομαι γιὰ σᾶς.

—Νὰ δῆ ὁ γιατρὸς τὸ πόδι σας.

—Ἂς το δῆ.

«Κάταγμα σοβαρὸν καὶ ἐξάρθρωσις. Ἄμεσος μεταφορὰ εἰς Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν», εἶπεν ὁ γιατρός.

—Ἑτοιμασθῆτε, πατέρα, νὰ σᾶς πάρω μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

—Ἄφησέ με ἐδῶ, παιδί μου. Πῶς νὰ ἔλθω κάτω στὴν πόλι; Θὰ μείνω ἐδῶ, κοντὰ στὸ ἐκκλησάκι μου, στούς ἁγίους μου καὶ θὰ μὲ βοηθήσουν.

Ἐπέμενε ὁ γυιός, παρακαλοῦσε, μὰ δὲν τὸν μετακίνησε.

—Πὲς στὴν ἀδελφή σου νὰ μοῦ στείλη λίγο λαδάκι ἀπ' τὴν κανδήλα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ πήγαινε στὸ καλό. Τὴν εὐχή μου νἄχης.

Ἔφυγε ὁ ἄνθρωπος λίγο στενοχωρημένος.

—Νὰ μὲ συγχωρῆτε, γιατρέ μου, μὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ τὸν πείσω.

—Θὰ ὑποφέρη πολύ. Εἶναι, βλέπετε, καὶ ἡ μεγάλη ἡλικία του...

Μεσημέριασε. Ἦρθε τὸ δείλι. Ἑσπέρισε πάλι ἀπ' τὸ κρεβάτι του ὁ γέροντας. Μπῆκε στὴν ἐκκλησιὰ ἡ ψυχή του κι' ἂς κοίτονταν τὸ σῶμα του. Ξαναστάθηκε μπροστὰ στὸν ἅγιο μὲ τὴν ἀγγελικὴ ματιά. Εἶχε περισσότερο θάρρος μαζί του. Ἦταν γνωστός του, βλέπετε.

—Ἅγιέ μου, πολὺ σὲ παρακαλῶ κάνε με καλά, παρεκάλεσε ἐκ βαθέων.

Τέλειωσε τὸν ἑσπερινό, εἶπε καὶ τὸ Δι' εὐχῶν ὁ ἱερεύς καὶ νὰ καὶ τὸ λαδάκι τοῦ Ἁγίου. Τοῦ τὄστειλε αὐθημερὸν ἡ θυγατέρα του. Πῆρε τὸ μπουκαλάκι στὰ ἱερατικὰ του χέρια καὶ τἄφερε μὲ εὐλάβεια στὰ χείλη του. Τὸ φίλησε. Ξεσκέπασε τὸ πόδι του ὕστερα, πῆρε λίγο βαμβάκι ἀπ' τὸ πακετάκι ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ γυναίκα τοῦ παιδιοῦ του, ἔχυσε λίγο λαδάκι πάνω στὴ κατάλευκη μάζα του καὶ ἔσκυψε καὶ χάραξε τὸ σημεῖο τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου του, ψάλλοντας τὸ τροπάριο τοῦ Ἁγίου του:

«Τῷ Ἱεράρχῃ τοῦ Χριστοῦ Νεκταρίῳ, τῷ δοξασθέντι δωρεαῖς οὐρανίαις, προσπέσωμεν κραυγάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Ἅγιε Νεκτάριε, Ὀρθοδόξων προστάτα, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης καὶ πειρασμῶν καὶ νόσων χαλεπῶν τοὺς καταφεύγοντας, Πάτερ, τῇ σκέπῃ σου».

Φίλησε πάλι τὸ μπουκαλάκι, τὄδωσε στὴ γυναίκα καὶ δέχθηκε ὕστερα τὸ λιτὸ του δεῖπνο.

Ὕπνος μωροῦ παιδιοῦ ἔκλεισε τὰ βλέφαρά του καὶ μιὰ ἄγια γαλήνη ἁπλώθηκε στὴ μορφή του. Κοιμήθηκε γλυκά, ἀναπαυτικά.

Ὄρθρος βαθὺς ἦταν ὅταν ξύπνησε. Στὸ ἐκκλησάκι του φτερούγισε ὁ νοῦς του. «Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέως καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ...», ἄρχισε νὰ σιγοψάλλη. Ξεσκεπάστηκε, σηκώθηκε, πλύθηκε, χτένισε τὰ μαλλιὰ καὶ τὰ γένια του, φόρεσε τὸ ράσο του, ἔβαλε τὸ καλυμμαῦχι του περπάτησε, βγῆκε ἔξω, πέρασε τὴν αὐλή, ἄνοιξε τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησούλας, μπῆκε μέσα. Τὰ κανδηλάκια φώτιζαν ἀχνά, ἥσυχα, γλυκὰ τὶς ἅγιες εἰκόνες. Στάθηκε σὰν στρατιώτης μπροστὰ στὸ Βασιλιά του, χαμογέλασε εὐχαριστημένος μπροστὰ στὴν Παναγία, κοίταξε μὲ τὴ σειρὰ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, τοὺς ἁγίους ἀνθρώπους, εἶδε μέσ' στὰ ἀγγελικά, μεγάλα, ὄμορφα, γαλάζια μάτια τὸν Ἅγιο Νεκτάριο.

—Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, εἶπε καὶ ὑποκλίθηκε εὐλαβικά, μπῆκε στὸ ἱερό, ἀσπάστηκε τὴν Ἁγία Τράπεζα, ἄνοιξε τὴν Ὡραία Πύλη, στράφηκε πάλι πρὸς τὴν Ἁγία Τράπεζα, τὸν ἐπίγειο θρόνο τοῦ Κυρίου του, καὶ ἄρχισε νὰ ψάλλη μὲ μιὰ φωνὴ ποὺ εἶχε ὅλους τοὺς τόνους τῆς καρδιᾶς του:

—Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὡς τὰ σήμερα, στὰ 89 του, κάνει τὶς λειτουργίες του ὁ πάτερ Εὐστάθιος Ἀντωνίου στὸ ἐκκλησάκι του τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου καὶ εἰς ἔτη πολλὰ τοῦ εὐχόμεθα ἐδῶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας στὸν οὐρανὸ μὲ τοὺς ἀγαπημένους του ἁγίους.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Χίλια μέτρα ψηλὰ στὸν Παρνασσό, σ' ἕνα πλατὸ ποὺ τὸ περιτριγύριζαν τὰ λεβεντόκορμα ἔλατα, εἶχαν στήσει τὶς σκηνὲς τους ἑκατὸ παιδιὰ τῶν μεγαλυτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου. Θὰ περνοῦσαν εἴκοσι μέρες μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς μ' ἕνα πρόγραμμα μελετημένο ποὺ θὰ ξεκαινούργιωνε τὴν ψυχή, τὸ νοῦ καὶ τὸ σῶμα τους. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως — ἕνα γερὸ καὶ μορφωμένο παλληκάρι, πτυχιοῦχος τῆς Παντείου Σχολῆς, ὁ ὑπαρχηγός — ἕνας καλοφτιαγμένος, σεμνὸς καὶ ἀκτινοβόλος νέος, πτυχιοῦχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ οἱ διαλεγμένοι ὁμαδάρχαι — φοιτηταὶ διαφόρων Σχολῶν ἦταν μιὰ ἐγγύησι τῆς ἐπιτυχίας τῆς κατασκηνώσεως. Τὴν πρώτη μέρα κι' ὅλας χωρίστηκαν τὰ παιδιὰ σὲ ὁμάδες, τακτοποίησαν τὶς σκηνὲς καὶ ὅλα τὰ χρειώδη τῆς κατασκηνώσεως καὶ τὸ βραδάκι κουρασμένοι ὅλοι μὰ χαρούμενοι, βρέθηκαν μπροστὰ στὸ Σταυρωμένο Ἀρχηγὸ τῆς ζωῆς κι' ἔψελναν ἁρμονικὰ ὕμνους ποὺ τοὺς ἔπερνε τ' ἀγέρι καὶ τοὺς πήγαινε στὸν οὐρανὸ — ἦταν κοντήτερα, πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τους ἐδῶ ψηλά!

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἄρχισε τὸ πρόγραμμα: Ἔγερσις, γυμναστική, ἁγιογραφικὴ μελέτη, ρόφημα, δουλειές, παιγνίδι, τραγούδι. Ἕνα χαρούμενο, λογικὸ μελίσσι βούϊζε ὁλημερίς.

Μὰ ἕνα ἐπεισόδιο, ποὺ συνέβη ἕνα ἀπογευματάκι, τὴν ὥρα τοῦ παιγνιδιοῦ, ἔκοψε τὰ τραγούδια καὶ τὶς χαρές.

—Τὸ πόδι μου! ὢχ τὸ πόδι μου! ἄρχισε νὰ φωνάζη ἕνας κατασκηνωτής.

Σταμάτησε τὸ παιγνίδι. Ἔτρεξαν κοντά του τὰ παιδιά. Ἔφτασε ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ ὑπαρχηγός.

Πεσμένος κατὰ γῆς φώναζε ὁ κατασκηνωτής.

—Τὸ πόδι μου! κι' ἔδειχνε τὸ πόδι του κάτω, κοντὰ στὸν ἀστράγαλο.

Τὸ κοίταξαν οἱ ἄλλοι. Ἦταν παραμορφωμένο. Ἄρχιζε νὰ πρήζεται.

Τὸν σήκωσαν μὲ προσοχὴ καὶ τὸν πῆγαν στὸ ἀναρρωτήριο. Μὰ τὸ παιδὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ πονᾶ καὶ νὰ φωνάζη. Ὡς τὴν τραπεζαρία ἀκούγονταν οἱ φωνές του. Τὰ παιδιὰ ἔτρωγαν ἀμίλητα.

Ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ ὑπαρχηγὸς σιγοκουβέντιαζαν.

—Λείπει καὶ τὸ αὐτοκίνητὸ μας σήμερα. Νὰ τὸν κατεβάσουμε ὡς τὴν πόλι σ' ἕνα φορεῖο εἶναι πολὺ δύσκολο. Νὰ κατεβοῦμε νὰ φέρουμε γιατρὸ κι' αὐτὸ δὲν εἶναι εὔκολο τέτοια ὥρα.

—Θὰ ἡσυχάση, ἴσως ἀργότερα...

Τὸ δεῖπνο τελείωσε, τὰ παιδιὰ πῆγαν στὶς σκηνὲς τους νὰ ἑτοιμασθοῦν γιὰ τὸν ὕπνο χωρὶς κουβέντες, μὰ ὁ κατασκηνωτὴς πονοῦσε καὶ οἱ φωνὲς του γέμιζαν τὴν ἡσυχία τῆς νύχτας.

—Τόσο πολὺ πονάει ὁ καϋμένος. Τί νὰ κάνουμε; Κάτι πρέπει νὰ κάνουμε.

Μιὰ ἰδέα πέρασε τότε ἀπ' τὴ σκέψι τοῦ ὑπαρχηγοῦ (Κων. Χρηστίδη, Πεντέλης 2, Ἀθῆναι —118).

—Ἀρχηγέ, ἔχω στὴ σκηνή μου ἕνα φιαλίδιο μὲ λάδι ἀπὸ τὴν κανδήλα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Πάω νὰ τὸ φέρω.

Χάθηκε σὰν ἀστραπὴ καὶ γύρισε σὰν ἄγγελος, κρατώντας εὐλαβικὰ τὸ μπουκαλάκι ὁ ὑπαρχηγός.

Χωρὶς νὰ μιλήσουν κινήθηκαν πρὸς τὸ ἀναρρωτήριο. Σὰν λαβωμένο ἀγρίμι στριφογύριζε στὸ κρεβάτι του τὸ παιδὶ καὶ ἔκλαιγε ἀπ' τὸν πόνο. Ὁ ὁμαδάρχης του καὶ δυὸ ἄλλοι κατασκηνωταὶ ἔπασχαν μαζί του.

—Ἐλᾶτε νὰ προσευχηθοῦμε, εἶπε ὁ ἀρχηγός.

Γονάτισαν ὅλοι γύρω ἀπ' τὸ κρεβάτι καὶ παρακάλεσαν θερμὰ τὸν μεγάλο Ἀρχηγὸ νὰ στείλη τὴ βοήθειά του. Σηκώθηκε ὁ Ὑπαρχηγὸς καὶ τράβηξε προσεκτικὰ τὸ σινδόνι ποὺ σκέπαζε τὰ πόδια τοῦ νέου.

—Ὤχ! τὸ πόδι μου, ἔκραξε τὸ παιδί.

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο. Ἕνα πόδι πρησμένο, παραμορφωμένο, μελανιασμένο εἶχαν μπροστὰ τους τὰ παιδιά.

Ἔβαλε λίγο λαδάκι σ' ἕνα βαμβακάκι ὁ ὑπαρχηγὸς καὶ ἔσκυψε εὐλαβικὰ καὶ χάραξε στὸ πρησμένο πόδι τὸ σημεῖο τῆς ἀγάπης — τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου.

Ὢ, Θεέ μου! Τί ἦταν ἐκεῖνο! Μόλις ἄγγιξε τὸ βαμβάκι καὶ ἄφησε τὸ σημεῖο τῆς ζωῆς στὸ πονεμένο πόδι γλύκανε ἡ ὄψι τοῦ παιδιοῦ. Ἡρέμησε.

—Σταμάτησε ὁ πόνος! εἶπε μὲ θαυμασμό.

Σήκωσαν ψηλὰ τὰ μάτια οἱ ἄλλοι καὶ βγῆκαν ὕστερα σιωπηλοὶ ἔξω. Τὸ καμπανάκι χτυποῦσε βραδυνὴ προσευχή.

Ἑκατὸ παιδιὰ μπροστὰ στὸ Σταυρωμένο Κύριο ἔψαλλαν τώρα μὲ μιὰ καρδιὰ καὶ μιὰ ψυχὴ στὴ σιγὴ τῆς βραδυᾶς ὕμνους δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας, ποὺ τοὺς ἔπαιρνε τὸ μυρωμένο ἀγέρι καὶ τοὺς πήγαινε στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Ἕνα—ἕνα ὕστερα ἄρχισαν νὰ ὑποχωροῦν τὰ παιδιά. Δυὸ σκιές, δυὸ παραστάτες ἔμειναν πλάϊ στὸ ξύλο τοῦ Σταυροῦ στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ἦταν ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ ὑπαρχηγός. Ὅταν τελείωσαν ἀργὰ τὴ νύκτα γύριζαν συγκινημένοι στὶς σκηνές. Ἄνοιξαν σιγὰ τὴ σκηνὴ τοῦ ἀναρρωτηρίου κι' ἔρριξαν τὸ φῶς τοῦ φακοῦ τους στὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ. Κοιμόταν ἥσυχα κι' ἕνα χαμόγελο παιχνίδιζε στὸ πρόσωπό του. Μιὰ θεία γαλήνη βασίλευε στὴν κατασκήνωσι.

Πῆγαν στὴ σκηνή τους.

—Ὁ Χριστὸς μαζί μας εἶπαν κι' ἔσφιξαν τὰ χέρια καὶ πλάγιασαν κι' ἀποκοιμήθηκαν.

Τὸ χαρούμενα πρωϊνὸ καμπανάκι ἔδωσε τὸν τόνο τῆς ζωῆς στὴν κατασκήνωσι. Πετάχτηκαν ὅλοι σὰν ἐλάφια ἀπ' τὰ κρεβάτια τους — καὶ τὸ παιδὶ τοῦ ἀναρρωτηρίου μαζί! Τὸ πόδι του ἦταν στὴ φυσιολογική του κατάστασι! Ἴχνος πόνου ἢ ἀνωμαλίας!

—Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς...

—Ὑμνοῦμεν Σε, εὐλογοῦμεν Σε, προσκυνοῦμεν Σε, δοξολογοῦμεν Σε, εὐχαριστοῦμεν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν!... ἔψαλλαν τώρα τὰ παιδιὰ στὸ προσευχητάρι τῆς κατασκηνώσεως κι' ἔλαμπαν κι' ἄστραφταν οἱ χαρούμενες μορφὲς τους στὶς πρωϊνὲς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἀριθμὸς 24468

—Περίληψις προγράμματος Δημοσίου Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Πατρῶν Νικόλαος Παφύλας τοῦ Γεωργίου, ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐν ἀδείᾳ τελοῦντος Συμβολαιογράφου Πατρῶν Γεωργίου Φωτίου Ἀγγελοπούλου, δηλοποιῶ ὅτι τὴν δεκάτην ὀγδόην (18ην) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου 1977 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ 10ης π.μ. ἕως 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐνώπιον τοῦ ὃν ἀναπληρῶ Συμβολαιογράφου Γεωργίου Φωτίου Ἀγγελοπούλου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἐν Πάτραις κατοικοεδρεύοντος, καὶ ἔξωθι τοῦ γραφείου του κειμένου ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη ἀριθμ. 20, ἰδιοκτησίας Μαρίας Γ. Ἀγγελοπούλου, συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν, ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον Ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 184 τῆς 14ης Μαΐου 1976 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Δημοπούλου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθεῖσα καὶ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένη καὶ περιγραφομένη ἀκίνητος περιουσία τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Χρ. Ἀναστοπούλου, κατοίκου Πατρῶν (Ταγματάρχου Ζακυνθινοῦ ἀριθμὸς 28) τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀθανασίου Μπακοπούλου τοῦ Χαριλάου κατοίκου Πατρῶν (ὁδὸς Ἕλληνος Στρατιώτου ἀριθμὸς 96) ἐκτελοῦντος τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 1)8) 1977 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Πατρῶν Κων. Κριτσέλη—2)12)1977 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Πατρῶν κ. Κων. Κριτσέλη—3)13) 1977 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Πατρῶν κ. Κων. Κριτσέλη καὶ 4) 14)1977 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Πατρῶν κ. Κων. Κριτσέλη, καὶ ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτῆς πληρωθῇ ὁ ἀνωτέρω ἐπισπεύδων Ἀθανάσιος Μπακόπουλος κάτοικος Πατρῶν, τὰς ἃς δικαιοῦται λαμβάνειν απαιτήσεις του, συμφώνως τὰς ἀπὸ 14—1—1977 κοινοποιηθείσας πρὸς τὸν ἀνωτέρω ὀφειλέτην Νικόλαον Χρ. Ἀναστόπουλον, ἐπιταγὰς ὡς αἱ ὑπ' ἀριθμὸν 13649, 13650, 13651 καὶ 13652 τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1977 ἐκθέσεις ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Καζάνη ἤτοι σύνολον δραχμαὶ 31.145 μέχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ δραχμαὶ (3.000) διὰ τὰς ἐντολὰς πρὸς συνέχισιν τοῦ ἐν λόγῳ πλειστηριασμοῦ, καὶ κατὰ προτίμησιν τὰς τῆς συνεχίσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα μέχρι πέρατος αὐτοῦ. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος εἶχεν ὁρισθεῖ νὰ γίνῃ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 186) 1976 προγράμματος Δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Δημοπούλου διὰ τὴν (27ην) Ἰουνίου 1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην π.μ. ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου κ. Γεωργίου Ἀγγελοπούλου, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, καὶ τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ὁμορρύθμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Α. ΚΟΣΣΥΦΙΔΗΣ καὶ ΣΙΑ ΟΕ» πλὴν ὅμως δὲν ἐγίνεν, ματαιωθεὶς καθ' ὅσον ὁ ἀνωτέρω ὀφειλέτης Νικόλαος Χρ. Ἀναστόπουλος, ἐξόφλησεν τὴν ὀφειλομένην ἀπαίτησίν του, δι' ἣν ἐπισπεύδετο οὗτος, ἐγκαταλειφθεὶς ἔκτοτε ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπισπευδούσης ἑταιρείας. Τούτου ἕνεκεν ὁ δανειστὴς καὶ ἤδη ἐπισπεύδων Ἀθανάσιος Χαριλ. Μπακόπουλος, κάτοικος Πατρῶν, ἔχων ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἀνωτέρω ὀφειλέτου Νικολάου Χρ. Ἀναστοπούλου κατοίκου Πατρῶν στηριζομένην εἰς τίτλους ἐκτελεστους, ἤτοι τὰ ἀπόγραφα τῶν ὑπ' ἀριθμ. 8) 1977, 12)1977, 13)1977 καὶ 14)1977 διαταγῶν πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Πατρῶν, καὶ ἔχων ὁ ἀνωτέρω ἐπισπεύδων κοινοποιήσει ἐπιταγὰς πρὸς πληρωμήν, ὡς τουτο προκύπτει ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 13.649, 13.650, 13.651 καὶ 13.652 τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1977 ἐκθέσεων ἐπιδόσεως ἐπιταγῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Γεωργίου Καζάνη καὶ ἔχουσα παρέλθει καὶ ἡ νόμιμος προθεσμία πρὸς ἐκτέλεσιν, καὶ μὴ ἔχοντος ἐξοφλήσει ὁ ἀνωτέρω ὀφειλέτης τὰς ἀπαιτήσεις του τὰς στηριζομένας εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκτελουμένας διαταγὰς πληρωμῆς, καὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων ἐπιταγῶν πληρωμῆς, προέβη συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 973 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 24.163 τῆς 15ης Ἰουλίου 1977 Πράξεως Δηλώσεως συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ, ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου κ. Γεωργίου Φωτίου Ἀγγελοπούλου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἥτις πρᾶξις ἐκοινοποιήθη συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὅτι τὸν ἀνωτέρω ματαιωθέντα πλειστηριασμόν, θέλει συνεχίση διὰ λογαριασμόν του, δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 8)1977, 12)1977, 13)1977 καὶ 14)1977 διαταγῶν πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Πατρῶν, καὶ τῶν σχετικῶν κοινοποιηθεισῶν ἐπιταγῶν, καταθέσας δὲ οὗτος καὶ τοὺς ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησίς του τίτλους καὶ ὥρισεν καὶ ἡμέραν πλειστηριασμοῦ διὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεως, ὅπως τελεσθῇ οὗτος τὴν (18ην) δεκάτην ὀγδόην Σεπτεμβρίου 1977 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην π.μ. ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφου κ. Γεωργίου Φωτίου Ἀγγελοπούλου, ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν κωλύμματι τούτου ἐνώπιον παντὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Ἡ ἐκπλειστηριαζομένη ἀκίνητος περιουσία τοῦ ἀνωτέρω ὀφειλέτου Νικολάου Χρ. Ἀναστοπούλου, κατοίκου Πατρῶν, εἶναι ἡ ἑξῆς ὡς αὕτη περιγράφεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 186)1976 ἐκθέσει ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικων Γεωργίου Δημοπούλου. Ἤτοι τὸ ἐν δεύτερον ½ ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς ἰσογείου οἰκίας μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκοπέδου καὶ περιοχῆς της, ἐκτάσεως τοῦ ὅλου μέτρων τετραγωνικῶν ἑκατὸν εἴκοσι τριῶν καὶ 0.50 (123,50) μετὰ πάντων τῶν συστατικῶν της κειμένης ἐν τῇ θέσει Ἅγιος Ἀθανάσιος τῆς Πόλεως τῶν Πατρῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, ὄπισθεν Β' Νεκροταφείου Πατρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ταγματάρχου Ζακυνθινοῦ ἐφ' ἧς φέρει ἀριθμὸν 28 καὶ συνορευομένης Ἀνατολικῶς μὲ ὁδὸν Ταγματάρχου Ζακυνθινοῦ ἐφ' ἧς φέρει ἀριθμὸν 28, δυτικῶς μὲ οἰκίαν Ἐλπίδας Γκίτση, αὐλὴν καὶ οἰκίαν Διον. Τσιμᾶ, ἀρκτικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Αἰκατερίνης Τσιμαντζῆ καὶ Διονυσίου Τζιμᾶ καὶ μεσημβρινῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Ρόδος Βιτωράτου, συγκειμενης ἐκ τεσσάρων (4) κυρίων δωματίων, χωλ, κουζίνας καὶ λουτροκαμπινὲ μὲ πλήρη ἠλεκτρικὴν καὶ ὑδραυλικὴν ἐγκατάστασιν καὶ μὲ προοπτικὴν ἀνωγείου ὀρόφου περιελθόντος τοῦ ἀκινήτου τούτου εἰς τὸν ἀνωτέρω ὀφειλέτην Νικόλαον Χρ. Ἀναστόπουλον, καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἑλένην τὸ γένος Παναγιώτου Μήλα, κατὰ τὸ ἐν δεύτερον ½ ἐξ ἀδιαιρέτου εἰς ἕκαστον τούτων, ἐξ ἀγορᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 2663)29—7—1965 συμβολαίου τῆς Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀνδριανῆς Τζοβόλου — Ἀνδρικοπούλου, νομίμως μεταγεγραμμένου εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Πατρέων ἐν τόμῳ 541 καὶ ἀριθμῷ 148768. Τὸ ἀνωτέρω πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον ἐξετιμήθη κατὰ τὴν κατάσχεσιν εἰς δραχμὰς συνολικῶς μὲν ἑπτακοσίας χιλιάδας (700.000) τὸ δὲ πλειστηριαζόμενον ½ ἐξ ἀδιαιρέτου ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν ἀνωτέρω ὀφειλέτην Νικόλαον Ἀναστόπουλον, εἰς δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (350.000). Τιμὴ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ προσφέρει ὁ ἀνωτέρω ἐπισπεύδων, τὸ ἥμισυ (½) τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως καὶ διὰ τὰ κατασχεθὲν ἐν δεύτερον (½) ἐξ ἀδιαιρέτου ἤτοι δραχμὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας (175.000). Ὅτι μεσεγγυοῦχος τοῦ ἀνωτέρω πλειστηριαζομένου ἰδανικοῦ μεριδίου τῆς ὡς ἄνω περιγραφείσης οἰκίας τυγχάνει ὁ ἴδιος ὁ ὀφειλέτης συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου καὶ περιγραφομένου ἀκινήτου ὑφίστανται αἱ ἀκόλουθοι προσημειώσεις: 1) Προσημείωσις ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 21—10—1972 εἰς τόμον 336 καὶ ἀριθμ. 62.548 τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1977)1972 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ δραχμὰς (600.000). Κατὰ τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Χρ. Ἀναστοπούλου καὶ τῆς συζύγου του Ἑλένης συζ. Νικολάου Ἀναστοπούλου, —2) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 25—2—1976 εἰς τόμον 381 καὶ ἀριθμ. 70.441 τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 368)1976 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος—Α.Ε. καὶ διὰ δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000). Κατὰ τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Χρ. Ἀναστοπούλου καὶ τῆς συζύγου του Ἑλένης Νικ. Ἀναστοπούλου —καὶ 3) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν (13ην) Νοεμβρίου 1976 ἐν τόμῳ 387 καὶ ἀριθμ. 71.365 τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2123) 1976 ἀποφάσεως τοῦ Μομομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. διὰ δραχμὰς (210.000). Κατὰ τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Χρ. Ἀναστοπούλου καὶ τῆς συζύγου του Ἑλένης Νικ. Ἀναστοπούλου. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμὴν ἀφοῦ προηγουμένως τρεῖς φορὰς γίνη πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀμέσως τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἂν ἤθελε δοθῆ εἰς αὐτὸν προθεσμία μέχρι δέκα πέντε (15) ἡμερῶν πρὸς καταβολὴν μέρος αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεών του. Ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα γίνεται ἀναπλειστηριασμός. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῆ τὸ αὐτὸ τίμημα, ὁ μὴ καταβάλων πρῶτος ὑπερθεματιστὴς εὐθύνεται εἰς συμπλήρωσιν, ἐὰν δὲ ἀντιθέτως ἐπιτευχθεῖ μεῖζον ποσὸν δὲν ὑπάρχει ἀπαίτησις διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τοῦ μὴ καταβαλλοντος ὑπερθεματιστοῦ. Κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν μὴ καταβαλλὼν πρῶτος ὑπερθεματιστὴς δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ. Δικαιοῦται, ὅμως, ὅπως μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ, καταβαλὼν τὸ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν κατακύρωσιν τοῦ πράγματος. Ὁ ὑπερθεματιστὴς διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου τὸ ὄνομα ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ὑπερθεμάτισεν, ἐντὸς δὲ προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως ὀφείλει ὁ τρίτος νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου τὴν ἀποδοχὴ αὐτοῦ Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ ἀρνουμένου τοῦ τρίτου ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν κατακύρωσιν, θεωρεῖται ὁ ὑπερθεματίσας διὰ τὸν τρίτον ὡς ὑπερθεματίσας δι' ἑαυτόν. Πλείονες δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ πλειοδοτήσωσιν. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθοῦν πλειοδότες, τὸ πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις τῇ αἰτήσει του, εἰς τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῆ αἴτησις γίνεται ἐντὸς τεσσαρακοντα (40) ἡμερῶν νέος πλειστηριασμός. Ὁ ἐπισπεύδων (ἐγώ), διαγράφεται μία λέξις, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν ἔκτασιν, τὰ ὅρια, τοὺς τίτλους, τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου, οὐδὲ διὰ τὴν τυχὸν ἐκνίκησιν τούτου, οὐδὲ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται τοῦτο σήμερον, τῶν βουλομένων ὅπως πλειοδοτήσωσιν, ὀφειλομένων νὰ λάβωσιν προηγουμένως γνῶσιν αὐτῶν. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς δὲν θέλει ἀποκτήσει πλείονα δικαιώματα τῶν ὅσων ἔχει ἐπ' αὐτῆς ὁ ὀφειλέτης. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Συμβολαιογράφου καὶ πλειοδοτήσωσιν.

Ἐγένετο σήμερον τὴν 29ην εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ, ἑβδομηκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους 1977 ἡμέραν Δευτέραν καὶ εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ ὃν ἀναπληρῶ Συμβολαιογράφου κειμένῳ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη ἀριθμ. 20 κειμένην οἰκίαν ἰδιοκτησίας Μαρίας Γ. Ἀγγελοπούλου ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Νικολάου Παφύλα, τοῦ Γεωργίου ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐν ἀδείᾳ τελοῦντος Συμβολαιογράφου Πατρῶν Γεωργίου Φωτίου Ἀγγελοπούλου.

Πάτραι αὐθημερὸν
Ὁ ἀναπληρῶν
Συμβολαιογράφος

ΑΕΛΛΩ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15—12.15
ὁ ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ
στὴν σπέσιαλ περιπέτεια
Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
8.45—10.45—12.30
ΠΙΣΙΝΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ
ΡΟΜΥ ΣΝΑ·Ι·ΝΤΕΡ
ΜΟΡΙΣ ΡΟΝΕ
Τὸ συγκλονιστικὸ θρίλλερ ὅλων τῶν ἐποχῶν τοῦ
ΖΑΚ ΝΤΕΡΑΙ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ
8.45—10.45—12.30
ΧΑΡΕΜΙ ΓΙΑ ΔΥΟ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΛΕΝ
ΠΗΤΕΡ ΣΕΛΛΕΡΣ
ΠΗΤΕΡ Ο' ΤΟΥΛ
ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΑΝΤΡΕΣ
Ἀποθέωσις ξέφρενου γέλιου
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΖΕΝΙΘ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.30
Ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ «ΤΑΞΙΤΖΗ»
ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΕ ΝΙΡΟ
στὴν ταινία τοῦ
ΜΑΡΤΙΝ ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
ΚΑΚΟΦΗΜΟΙ ΔΡΟΜΟΙ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.30
Ἕνα δραματικὸ ἀριστούργημα μὲ πλαίσιο τὶς πιὸ σκληρὲς μάχες
ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΗΤΑΝ ΗΡΩΕΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΓΚΑ·Ι· ΜΑΝΤΙΣΟΝ
ΣΤΑΝ ΚΟΥΠΕΡ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΥΦΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.30
Ἕνα φεστιβὰλ γέλιου. Ἡ κωμωδία ποὺ ἔκλεψε τὴν καρδιὰ τῶν 5 Ἠπείρων
Ο ΜΠΡΑΚΑΛΕΟΝΕ... ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΓΚΑΣΜΑΝ
ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΣΑΝΤΡΕΛΛΙ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΓΑΛΑΞΙΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.45—12.30
Μιὰ μεγάλη περιπέτεια δράσεως, βίας καὶ ἔρωτος
ΓΟΥ·-ΛΛΙΑΜ ΧΟΛΝΤΕΝ
ΛΗ ΡΕΜΙΚ
στὴ συγκλονιστικὴ ἀστυνομικὴ δημιουργία
Ο ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

«ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»
Ἑβδομαδιαῖο ὄργανο σοσιαλιστικοῦ ἀγῶνα καὶ προβληματισμοῦ
Βιβλιοπωλεῖο "Τροχός" καὶ Κεντρικὸ Πρακτορεῖο Τύπου

ΑΓΓ. Α. ΤΑΡΑΠΕΡΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΥ
Παθολογικαὶ - ρευματολογικαὶ παθήσεις
(ΒΕΛΟΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ)
Ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν ASSISTENARZ τῶν Νοσοκομείων STOLZENAU καὶ ROTENBURG B.HANNOVER
Ἐπὶ τριετίαν διευθυντὴς τμήματος ἐντατικῆς θεραπείας
Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Μαιζῶνος 59, (Πλατεῖα Ὄλγας) 9—12.30 καὶ 5—8 ἐκτὸς Σαββάτου καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
ΤΗΛΕΦ. 276-996
ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
αρτιν 1931
κλισσε δι' ολας τας εκτυπωσεις εφημεριδων · περιοδικων βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων κλπ εντυπων
πολυχρωμα · μονοχρωμα
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΤΡΑ: ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 276.203
ΑΘΗΝΑ: ΓΕΡΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 5240761

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικό
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛΙΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἁγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Τηλ. 275-505 ΠΑΤΡΑΙ